

TERTÚLIA LITERÀRIA ÀGORA

Club de lectura Llegir compartint és llegir més vegades....

“EL amor en los tiempos del cólera” de Gabriel García Márquez

En més d'una ocasió, **Gabriel Garcia Márquez** (1927-2014) va reconèixer que “**El amor en los tiempos del cólera**” era la seua novel·la favorita. Un dels motius resideix en la història dels propis pares de l'autor com a font d'inspiració per al romanç de Fermina Daza, casada amb el metge Juvenal Urbino, i el solitari Florentino Ariza en un poble portuari del Carib colombià. Desenvolupada al llarg de la vida dels tres protagonistes, “**El amor en los tiempos del cólera**” és com un bolero lent, un d'eixos que et submergeix en els pensaments d'uns personatges per als quals el temps és l'única esperança.

Podríem buscar en aquest llibre publicat en 1985 la resposta a una pregunta ...Què és l'amor? Però a l'igual que en totes les seues obres, Gabriel Garcia Marquez no dóna respostes fàcils o definicions clares. L'autor, guanyador del Premi Nobel de Literatura , en comptes d'aclarir les nostres idees sobre l'amor, les complica. És mou entre ambigüitats. O pot ser la realitat mateixa siga així d'embolicada, o pot ser siga més...

L'amor en el temps del cólera , té a més del triangle amorós central un munt d'imatges que van des de l'amor jove al vell, del fidel a l'infidel, del respectable al vergonyós, del sexual al cast,...

Un ràpid resum del text podria dir que la història comença quan el refugiat de guerra i antillà Jeremiah de Saint-amour se suïcida, el doctor Juvenal Urbino atén el seu cas i se sorprèn al saber que és el primer suïcidi , en molts anys, no dut a terme per raons tan justificades com l'amor. Aquesta mateixa vesprada el doctor Juvenal Urbino mor i deixa vídua a la seva estimada esposa Fermina Daza. Al final del funeral, mentre Fermina està tancant la porta de la seva casa veu a Florentino Ariza , un esperit del passat que ara arrossega la promesa d'un amor que ell li ha professat , i així en un moment d'inspiració li reitera la seva promesa d'amor que ha complert durant cinquanta-un anys, nou mesos i quatre dies. Fermina Daza comença a ser *atosigada* pel fantasma d'un amor juvenil que no ha parat i des d'aquest punt Gabriel García Márquez ens conta una historia d'amor entranyable que ha de perdurar en el temps.

Passió ,obsessió i fins i tot assetjament, narrades amb un llenguatge desbordant, desmesurat tant per la seua *maestría* com per les màgiques imatges que suggereix . Llegir aquest llibre és en certa forma llegir l'antinovel·la romàntica; un relat on l'ésser humà és ubicat en situacions que semblen impossibles fins que reflexiones sobre una realitat que, una vegada més, supera qualsevol ficció.

Citas de “El amor en los tiempos de cólera”

“Era inevitable: el olor de las almendras amargas le recordaba siempre el destino de los amores contrariados.”

“Lo más absurdo de la situación de ambos era que nunca parecieron tan felices en público como en aquellos años de infortunio. Pues en realidad fueron los años de sus victorias mayores sobre la hostilidad soterrada de un medio que no se resignaba a admitirlos como eran: distintos y novedosos, y por tanto transgresores del orden tradicional.”

“Era todavía demasiado joven para saber que la memoria del corazón elimina los malos recuerdos y magnifica los buenos, y que gracias a ese artificio logramos sobrellevar el pasado.”

“Se dejó llevar por la convicción de que los seres humanos no nacen para siempre el día en que sus madres los alumbran, sino que la vida los obliga otra vez y muchas veces a parirse a sí mismos.”

“Acababan de celebrar las bodas de oro matrimoniales, y no sabían vivir ni un instante el uno sin el otro, o sin pensar el uno en el otro, y lo sabían cada vez menos a medida que se recrudecía la vejez. Ni él ni ella podían decir si esa servidumbre recíproca se fundaba en el amor o en la comodidad, pero nunca se lo habían preguntado con la mano en el corazón, porque ambos preferían desde siempre ignorar la respuesta.”

